

iPure.cz

Co potřebujeme? | HBO Max v Apple TV | YouTube Music
Univerzální OneDrive | Stojánek Moft pro MagSafe

iPure.cz 229/2022, šestý ročník | **Šéfredaktor a zakladatel:** Filip Brož

Redakce: Jan Březina, Jan Pražák, Marek Hajn, Daniel Březina, Jura Ibl, Karel Oprchal, Jan Netolička, Karel Boháček, Martin Adámek, Jakub Michlovský, Jakub Dressler

Editor: Marek Nepožitek | **Grafická úprava a sazba:** Cinemax, s.r.o., www.cinemax.cz

iPurecz, s.r.o., IČ: 06481663 | **Kontakt:** redakce@ipure.cz

Předplatné služeb, kam se podíváš

Editorial ■ Karel Boháček

V tomto čísle magazínu se nám to trochu sešlo a přinášíme vám články o službách HBO Max, OneDrive a YouTube Music, takže to vypadá, že jsme se rozhodli přesvědčit čtenáře, aby zrušili svoje předplatné Apple One, ale není tomu tak. Občas je však dobré kouknout se, jak se říká, za plot k sousedům, jestli tam ta tráva vážně není zelenější.

V dnešní době všech různých streamovacích služeb je zajímavé se zastavit a zavzpomínat na doby, kdy u nás nebyly nejen tyto služby, ale ani iTunes Store. Jen si to představte, hudbu jste museli vlastnit, pěkně song po songu. Co jste neměli, to jste nemohli poslouchat. A všechny ty písničky ve formátu MP3 jste museli sehnat někde jinde, protože obchod s hudbou od Apple u nás nefungoval.

Tím ale komplikace nekončily. Pokud jste hudbu chtěli mít ve svém iPhoneu nebo iPodu, bylo potřeba ji tam přes iTunes nejprve dostat, což v dobách, kdy iPhone začínal, nefungovalo bezdrátově, ale muselo se to provést pěkně přes kabel. A když už jsme u těch kabelů, ty byly i na sluchátkách a museli jste je k iPhoneu připojit přes... pssst, nevyslovujte to jméno... vy-víte-jaký-konektor. Vzpomeňte si na to, až příště vyjdete z domu, do uší si dáte AirPody, které se ihned připojí k iPhone, a pustíte si jednu z milionů skladeb, co vám nabízí streamovací aplikace s hudbou.

Za celou redakci vám přeju příjemné čtení.

Po čem všichni touží...

Magazín ■ Karel Oprchal

Každý týden se setkám s novým člověkem, který používá iPhone řady Pro jako úplný laik. Jsem neustálým adresátem otázek od uživatelů všech možných modelů ohledně doporučení ke koupi, nastavení telefonu, různých problémů i příslušenství. Název Pro by ale přece měl vysílat signál, že se jedná o telefon pro vytříbeného uživatele... V opačném případě musí celá šíře nabídky iPhoneů úplně postrádat smysl.

Málokdo si iPhone kupuje kvůli jeho funkcím, a ještě méně podstatné pak jsou pro běžného uživatele ty nejnovější. Je jednoduché nabýt v naší bublině technologických nadšenců dojem, že odvysíláním jedné keynote musí mít celý svět aspoň elementární znalost posledních novinek kalifornského výrobce. Lidem je to ale ve skutečnosti úplně jedno, o nových telefonech nebo barvách (jako je současná zelená na iPhoneu 13) se dozvídají z nové výzdoby u resellera nebo od lidí, co jim to mimoděk řeknou, a rozhodně netráví hodiny nad recenzemi a návody, aby co nejlépe pochopili, jak své nové zařízení co nejlépe využít. Takového člověka okolo sebe máme všichni a možná jste to i vy. Díky vaší příznivé finanční situaci vám nedělá problém nakoupit nejlepší zařízení v nabídce, přestože ho pak používáte stejně efektivně jako Pagani Zonda cestou do práce zasekanými ulicemi Brna. Abyste mě dobře pochopili, netrávit čas studiem všech potřebných informací je pochopitelně úplně v pořádku, jen, prosím, nad ničím moc neuvažujte a rovnou si kupte iPhone SE. Ušetříte si peníze i čas a získáte do života úžasný komfort, protože se vymaníte z toho nekonečného běhu v křeččím kolečku inovací. Najednou pochopíte, že v životě

existují i jiné radosti než papírové specifikace a počet výkonných jader procesoru.

RECEPT NA SE

Samotná existence iPhoneu SE je zajímavou sondou do uvažování Applu i většinového uživatele moderní elektroniky. Apple s prvním SE přišel přesně touto dobou v roce 2016, půl roku po vydání iPhoneu 6S. Zrecykloval tehdy lety osvědčený design iPhoneu 5 a 5S, dovnitř nacpal nejnovější čip ze současného iPhoneu, a recept na jeden z nejprodávanějších telefonů byl na světě. Co ale tehdy lidi nejvíce přitahovalo, byla v porovnání s vlajkovými modely skvělá cena. Problém přítomnosti či nepřítomnosti Home Button tehdy ještě neexistoval, takže jediným dalším argumentem mohla být jen konzervativní velikost, protože už dávno všichni věděli, že půdorys moderního mobilu poroste každým rokem o několik centimetrů. A mnoha lidem se to zřejmě vůbec nelíbilo.

V roce 2018 ale prodej iPhoneu SE skončil bez náhrady. Jako jakousi alternativu Apple uvedl základní (a logicky dražší) modely iPhoneu s LCD a o jednu čočku redukováným fotoaparátem, které měly zřejmě být dalším odvážným krokem Applu, jak lidem vysvětlit, že malý tlačítkový telefon je nesmysl a cestou je bezrámečkový design a Face

ID. Byly to modely XR (2018) a 11 (2019), zatímco model 8 byl oficiálně v prodeji ještě několik let po svém představení na podzim 2017 – stejně jako si dnes můžete na Apple Storu koupit iPhone 11. V roce 2020, kdy jeho prodej skončil, se však jednalo o téměř tři roky starý telefon, který sice ještě pořád stíhal moderní operační systém, ale jeho věk byl cítit. Tehdejší čipy na tom s dlouhověkostí zdaleka nebyly tak dobře jako dnes. V roce 2020 se iPhone 8 už v podstatě nedal nikomu doporučit, ale i tak to byla jediná možnost pro ty, co pořád chtěli malý „tlačítkový“ telefon – i za cenu větší úhlopříčky a podle všeho horšího designu než u klasického SE z roku 2016.

Vzhledem k tomu, že v roce 2020 uplynuly už čtyři roky od představení a dva roky od ukončení prodeje zázračného SE, začínalo být všem jasné, že se Apple nemá do představení zbrusu nového, ultra malého telefonu s vlajkovým výkonem. Velikost SE

byla nenávratně pryč. Jak se ale záhy ukázalo, Apple od roku 2018 pod palbou médií, lidí na sítích a youtuberů zpracoval krutou pravdu, že nikdo nepochopil, že iPhony XR a 11 měly být tím novým SE, a po první digitální konferenci uprostřed první vlny pandemie nahradil na webu iPhone 8 rovnou novým iPhonem SE. A najednou vše dává smysl. Apple využil neutuchající zájem o iPhone 8 a šmahem ho ještě umocnil naprosto totožným iPhonem SE 2020. V momentě byl nedostupný a s poptávkou se Apple vypořádal až po několika měsících. Absolutní kasovní trháč. Pamatuji si lidi, co si koncem roku 2019 kupovali poslední iPhony SE a 8 do zásoby jako posledního Mohykána malého telefonu, tak moc některé děsila hrozba, že už nikdy v budoucnu nebudou mít možnost si koupit malý iPhone... Druzí však vyčkávali do posledního okamžiku s původním SE, které ještě pořád mělo softwarovou podporu, a teď konečně přišla jejich chvíle beztestně upgradovat.

Najednou vše dává smysl. Apple využil neutuchající zájem o iPhone 8 a šmahem ho ještě umocnil naprosto totožným iPhonem SE 2020. V momentě byl nedostupný.

Uvědomte si, jak dlouho ten původní telefon žil a mohl být naprosto pohodlně používán. Legenda!

Po necelých dvou letech od představení SE 2020 už ale zase začaly růst obavy, jestli to tehdy nebylo naposledy. Přeci jen vidět v nabídce iPhone 12 a 13 vedle stále stejného SE vás trochu poleká. Apple ale velice správně vyhodnotil, že by byl sám proti sobě, a opět dal lidem přesně to, co chtějí. Mírně vylepšený a jinak úplně identický telefon s názvem iPhone SE 2022, kterého se nikdo nemusí bát a může si ho koupit kdokoli, komu se třeba jeho předchozí SE rozbil, nebo ho ztratil. Všichni ostatní si klidně mohou ponechat SE 2020, vůbec o nic neprijdou. iPhone SE nicméně žije a žít bude, to je už teď jasné. Důležitou roli ten telefon ale hraje i pro Apple jako takový. Když v letech 2018 a 2019 nedovedl prostřednictvím modelů XR a 11 nikomu vysvětlit, že má chtít velkou bezrámečkovou placku místo SE, mohl začít každý rok představovat plnotučnou modelovou řadu namísto evidentně podřadných telefonů v porovnání s modely Pro. Od iPhone 12 tak máme všechny modely téměř stejné – špičkový panel OLED, perfektní foťáky, 5G napříč všemi modely, jsou to vlastně čtyři stejné telefony, které se liší především svojí velikostí. Jedou si po vlastních kolejkách a SE stojí opodál jako železná jistota, že Apple nezapomíná na ty,

kterí nechtějí nic než levný telefon s jednou podmínkou – musí to být iPhone.

SMÍŠENÉ POCITY?

Znalý těchto okolností, které není zas tak těžké si poskládat dohromady, jsem z nového iPhone SE nadšený. Ten telefon má objektivně všechno, co běžný uživatel telefonu potřebuje. Má rychlý internet, dost paměti, konektivitu, je pěkný a skladný, dostatečně výkonný na cokoli (eufemisticky řečeno) a vydrží roky. Je to ucelený balíček, a např. fotoaparát má **příjemnější ovládání** než u nového Galaxy S22 Ultra, tak považte sami... Nic víc si nikdo ani nepřehraje. Proto mi není dost dobře jasné, z jakých pohnutek musí všichni mainstreamoví komentátoři dění jako **MKBHD** nebo **Linus Tech Tips** kritizovat, že Apple nevybavil nové SE hardwarem pro MagSafe, plnotučným 5G i pro **milimetrové vlny** (které nikdo nikdy v praxi neviděl), druhým fotoaparátem nebo aspoň lepší čočkou (!), vysokofrekvenčním displejem nebo přinejmenším novým panelem, podporou stylusu apod. Co to je za nemístné komentáře? Jak by takto vypadající nové SE mělo zapadat do konceptu současného iPhone, kdy 120Hz displej nemají ani iPhone 13 a 13 mini, stejně jako větší na iPadu, a Apple Pencil nepodporuje dokonce žádný iPhone! Nové SE je prostě perfektní tak, jak bylo

představeno, ke komentářům směřujícím k odpor-
nému Home Buttonu se snad ani nechci vyjadřovat...

Na planetě existují lidé, kteří se o moderní tech-
nologie nezajímají, jde to zkrátka úplně mimo ně.
I tito lidé ale potřebují chytrý telefon. Takový tele-
fon nesmí být za žádných okolností drahý, a úplně
ideálně by měl být malý, skladný a po všech strán-
kách odolný. Blbuvzdorný vnitřek i zevnějšek. To
všechno jim nové SE dá! Ceramic Shield, odol-
nost IP67 a nejbezpečnější mobilní operační systém
na světě, voilà! Takoví lidé neřeší tlačítko ani bezrá-
mečkový displej, a co vás možná překvapí, nepozna-
jí ani rozdíl mezi jejich iPhonem a mým 240Hz her-
ním monitorem, co mám doma na stole. K čemu by
jim, ve vši vážnosti, měl být 90 nebo 120Hz bezrá-
mečkový displej, když jediné, na co bude sloužit, je
psaní SMS a sjíždění sociálních sítí... Nehledě na to,
že dobře situovaní lidé v mém okolí mají SE záměr-
ně, protože jim Home Button prostě vyhovuje. Velké

displeje a ovládání gesty jsou sice logická evolu-
ce, ale především móda, z praktického hlediska to
nehraje vůbec žádnou roli. Lidem dokonce vyhovuje,
že se nemusí učit nic nového, hlavně že to funguje.

A že SE dlouhodobě nemá noční režim fotoapará-
tu a pořád stejný fotoaparát z iPhonu 8? On ho totiž
ani mít nemůže, protože by Apple musel investo-
vat do instalace modernějších čipů a čoček, což by
o něco málo zvedlo cenu. Kdyby ale těchto men-
ších technických změn udělala několik, z mála by
se stalo hodně, do tak malého prostoru těla iPho-
nu 8 by se to sotva vešlo a cenově byste se dosta-
li někam k iPhonu 13 mini. Byl by to včetně ceny
zbrusu nový telefon jako kdysi iPhone XR a 11, niko-
liv reiterace starého modelu v novém kabátku, jako
to vždy u SE bylo. Nikdy to neměl být nový model,
měl být jenom levný. A navíc si odpovězte sami, kdo
máte třeba iPhone 13 Pro Max nebo kterýkoliv jiný
vlajkový kus i z minulých let – kdy jste naposledy

Z nového iPhone SE jsem nadšený. Ten telefon má objektivně
všechno, co běžný uživatel telefonu potřebuje. Má rychlý internet,
dost paměti, konektivitu, je pěkný a skladný, dostatečně výkonný.

fotili vymazlenou fotku na noční režim, natáčeli ve filmařském režimu a použili portrét na teleobjektivu nebo makro? Ani si nepamatujete, že? Možná v den rozbalení nebo pod vánočním stromčkem, a o tom to celé je. Potřebujete pouze rychle otevřít foťák a udeřit spoušť, ostatní je jen omáčka a dobrý marketing.

JEDINÁ MOŽNOST

Když to tak máte vy, co máte to štěstí a vlastníte telefon se všemi těmito funkcemi, jak to pak mají mít ostatní, kteří taky jen chtějí iPhone a nemají ten budget... Funguje to tak, že blázni našeho kalibru nakoupí nové modely, aby Applu zaplatili ty obrovské peníze, co zahučely do vývoje, aby Apple následně mohl vylepšit zbytek nabídky a nemusel po lidech za stejný hardware chtít ty „nekřesťanské“ peníze. On tedy ani ten iPhone 13 Pro není vyloženě drahý, ale to je jiný příběh... Prostě si uvědomme, že především z elektroniky ve většině případů nakupujeme produkty, které reálně nepotřebujeme, pouze proto, že se nám líbí a myslíme si, že jejich vlastnictví dovedeme ocenit. Není to ale pravda, a ukázalo se mi to opět minulý týden, když jsem si vzal do ruky iPhone 13 Pro Max mého známého, otevřel fotoaparát a on se divil, že mám v nastavení povolené ovládání režimu Makro a on ne.

Logicky – on totiž ani nevěděl, že ho tam má... Jestli denně používá MagSafe, natáčí do ProRes a surfuje na 5G jsem se ho ani neodvažoval ptát. Na otázku, proč sis ten telefon kupoval, odpověděl: „Jen tak, měl jsem po čase dojem, že potřebuju ve svém životě zase něco nového.“ Čistý rozmar, který mu ze srdce přeji, jen musím dodat, že on je přesně člověk, komu je ten telefon k ničemu. Měl by mít iPhone SE 2020 a investovat ty peníze radši do akcií, pokud o ně chce rázem přijít...

Stejně doporučení směřuje k vám všem, kteří chcete nový iPad. Jak jste se mohli **dočíst minulý týden**, nový iPad Air nepotřebujete a myšlenky o iPadu Pro úplně vypusťte z hlavy. Nedostanete nic navíc, jenom prchavý dobrý pocit, že jste si ho mohli dovolit. Apple najel na všech frontách na identickou myšlenku (a proto se mi koherence současně nabídky tak strašně líbí): narveme tam výkonu, kolik se tam vleze, a nabídneme ho v několika cenově odlišných variantách, ať si každý vybere podle gusta. Co už vám říct nemůžou, je to, že lepší model vám hezčí život neudělá. Kolem a kolem je to totiž pořád stejná písnička a vy byste měli přesně znát své specifické potřeby, abyste si obhájili dražší kousek. iPhone SE totiž i nadále zůstává jediným iPhoneem, který se dá s rukou na srdci doporučit. MacBook Air, základní iPad a Apple Watch SE jakbysmet.

Má konečně aplikace TV od Applu smysl?

Magazín ■ Filip Brož

S příchodem HBO Max do České republiky se změnila jedna věc. Jde vůbec o první aplikaci, která umožňuje propojení s aplikací TV od Applu.

I díky tomu jsem si všiml, že je zde pár zajímavých změn a nových stanic, které je možné si předplatit. Možná budete stejně překvapeni, jako já.

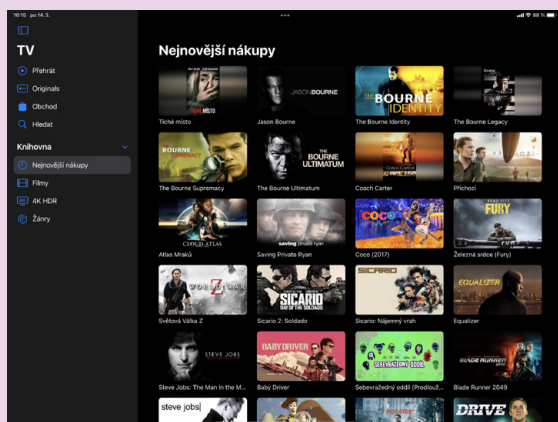
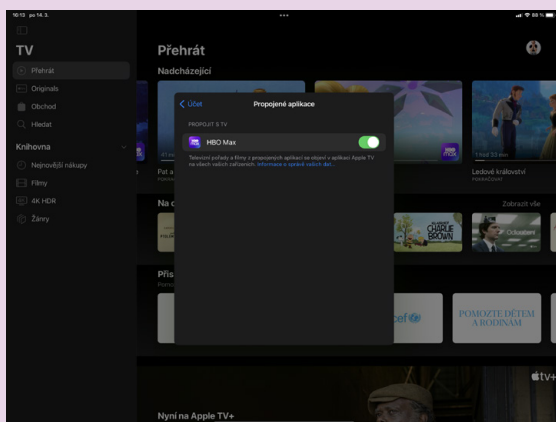
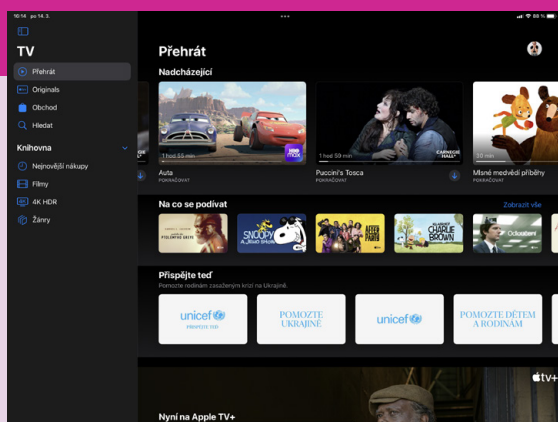
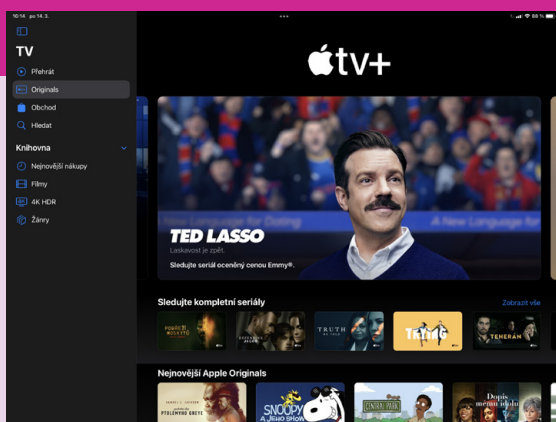
Začíná TV aplikace konečně dávat větší smysl i pro českého diváka?

Škoda, že nebydlím v USA či jiné podporované krajině. To by byla úplně jiná písnička. Říkal jsem si to snad stokrát, možná i vícekrát. Neustále mě mrzí tak propastné rozdíly ve službách a možnostech zařízení od Apple (zvláště to platí pro software) mezi námi a zeměmi za velkou louží. S americkým Apple ID se váš iPad či iPhone promění na zcela jiné zařízení s větším obsahem. O absenci české Siri ani nemluví.

TV V USA

Když jsem poprvé viděl, jak vypadá aplikace TV pro americké Apple ID, říkal jsem si, že je to paráda. Jedno rozhraní, které sdružuje všechny vaše oblíbené stanice

od HBO po Netflix, TV+ či Amazon. Filmy, seriály a dokumenty vybíráte v jedné aplikaci. Nemusíte každý večer složité procházet a spouštět několik aplikací a hledat, co je nového či na co se podívat. Aplikace TV je v USA takový interaktivní televizní program. Čtete si, co kde dávají, a jedním kliknutím se můžete začít dívat na jakémkoliv zařízení Apple či televizi. Luxus. K tomu máte doporučení na další pořady, vytváříte si vlastní seznamy pro přehrávání, a ještě k tomu máte podrobné popisy obsazení a děje.

Když však aplikace TV přišla k nám, byla v zásadě prázdná. Ano, máme zde filmy a dokumenty z iTunes Store, které si můžeme natrvalo zakoupit či jednorázově vypůjčit. Nikdy to však nebylo tak přehledné, jako v samostatné aplikaci iTunes Store. Vždy jsem dával přednost právě této „staré“ aplikaci před novou TV.

Již od začátku zde také máme obsah z TV+, tedy originální filmy a pořady z produkce nakousnutého jablka. Tím však výčet donedávna končil. Vždy tady vidíte svoji filmotéku zakoupených filmů a můžete si je stáhnout offline do paměti zařízení. Ano, znám, že jsem to občas dělal, zvláště kvůli dětem.

PŘÍCHOD HBO MAX

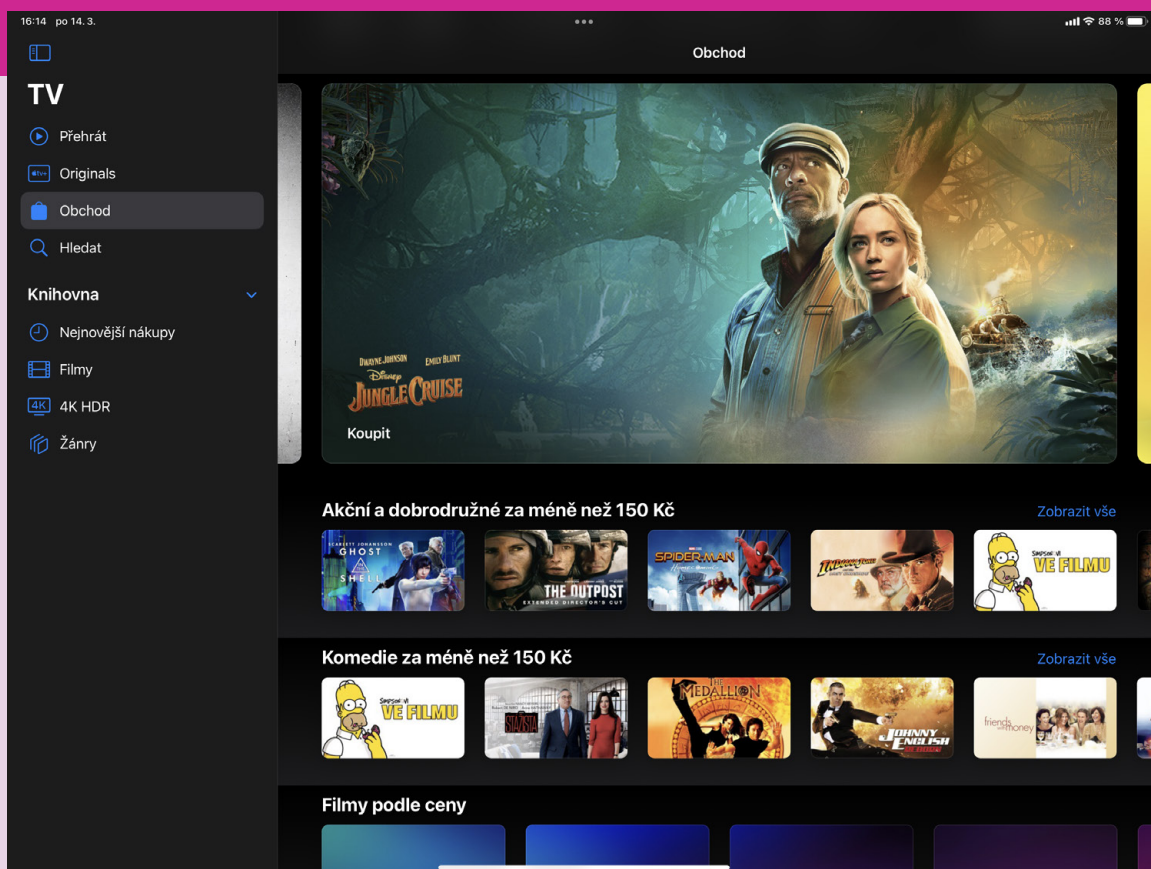
Zvrat přišel před pár týdnů, kdy se české HBO GO proměnilo na HBO Max. Ruku v ruce přišla nejen

nová aplikace, ale i nový obsah. Na druhou stranu ze staré nabídky HBO GO zmizelo až 150 různých pořadů. Důvodů je hned několik – ztráta licencí či očekávaný příchod Disney+ v létě tohoto roku.

Dostali jsme tak například novou Dunu či poslední Matrix, ale za jakou cenu? Do zákulisí bohužel nevidím, takže je dost možné, že by stejně mnoho titulů zcela zmizelo. Mezi nimi byla i řada českých filmů, které však lze sehnat a zhlédnout na Netflixu. Vidíte, opět jsme u toho tradičního „guláše“, kdy musím každý večer hledat, co je ve streamovacích aplikacích nového.

S novou aplikací HBO Max nastala jedna podstatná změna. Jde o vůbec první aplikaci, kterou je možné propojit s aplikací TV od Applu. V praxi si tak přímo v TV mohu rozkliknout stanici HBO Max a hledat své oblíbené pořady. Jakmile si chci něco pustit, aplikace TV mě přesměruje přímo na appku HBO Max. Na jednom místě vidím všechny své rozkoukané pořady a seriály. Mohu si přečíst doplňkové informace, avšak nemohu si film stáhnout offline do zařízení. To lze jen přímo v aplikaci HBO Max.

Díky iTunes Store však ihned vidím navazující díly a případně i podobné filmy, které s tím souvisejí. Ty si většinou musím koupit či půjčit jeli-kož na HBO nejsou dostupné. Pomyslně se tak

lehce blížíme interaktivnímu programu, který jsem zmiňoval.

DALŠÍ STANICE

Shodou okolností jsem si všiml, že v TV si můžete předplatit další tři televizní stanice – Carnegie Hall+, Tastemade a Noggin. Jako milovníka opery a vážné hudby mě nejvíce zaujala stanice Carnegie Hall+, kde za sto korun měsíčně můžete sledovat záznamy z oper, baletů, mezinárodních festivalů či koncerty vážné hudby. Nabídka je velmi pestrá a dokonce zde naleznete pár titulů, které si můžete pustit bez předplatného. Samozřejmostí je pak 7 dní zdarma. U některých oper máte k dispozici i české titulky.

Naopak stanice Tastemade potěší milovníky jídla, vaření a cestování. Přiznám se, že moc pořadů, které zde vidím, neznám, ale vy třeba ano. Opět je zde zkušební trial verze a pak 49 korun měsíčně.

Jako poslední je zde Noggin aneb stanice Nicklodeon pro děti. Pokud vaše ratolesti milují Tlapkovou patrolu, Plamínka, Shimmer and Shine nebo Prasátko Peppa, pak jste doma. Za 69 korun měsíčně, můžete tohle všechno mít. Na druhou stranu zmíněné pořady jsou i na HBO Max. Nemá tak asi moc smysl za něco platit dvakrát. Jen kdyby tam byl nějaký váš vysněný animák.

Jde o vůbec první aplikaci, kterou je možné propojit s aplikací TV od Applu. V praxi si tak přímo v TV mohu rozkliknout stanici HBO Max a hledat své oblíbené pořady.

NETFLIX I AMAZON CHYBÍ

Tím výčet stanic bohužel končí. Zkoušel jsem, zda s TV aplikací nejde propojit i Netflix či Amazon. Bohužel stále nejde. Možná se to změní s příchodem Disney+ do ČR. Osobně se na to moc těším, jelikož aktuálně hackuji Disney+ skrze Německo. Nemám problém s angličtinou a je zde mnoho zajímavého obsahu, zvláště pak dokumentů a originálních filmů.

Uvidíme, jak na to zareagují ostatní platformy. Je jisté, že integrace do TV souvisí s vývoji daných aplikací. Musí splňovat podmínky Applu a přizpůsobit tomu své aplikace. Moc bych si přál TV jako v Americe – vše na jednom místě, a to včetně kabelovky, to by byla teprve paráda. Představte si, že si ČT1 nebo Novu použijete v aplikaci TV od Applu. Víím, uklidním se a jsem rád alespoň za něco.

YouTube Music

Třetí do party

Recenze ■ Martin Adámek

Jak napovídá už samotný název, tématem tohoto článku bude hudba a jak na ni. Žádný úvod do teorie hry na klavír zde však nečekejte. To přenechám zkušenějším. Já se zde zaměřím spíše na to, prostřednictvím čeho si tu hru na klavír přehrávat. A nejen hru na klavír. Řeč zde bude o aplikaci YouTube Music, která nám přehraje takřka vše, na co si vzpomeneme.

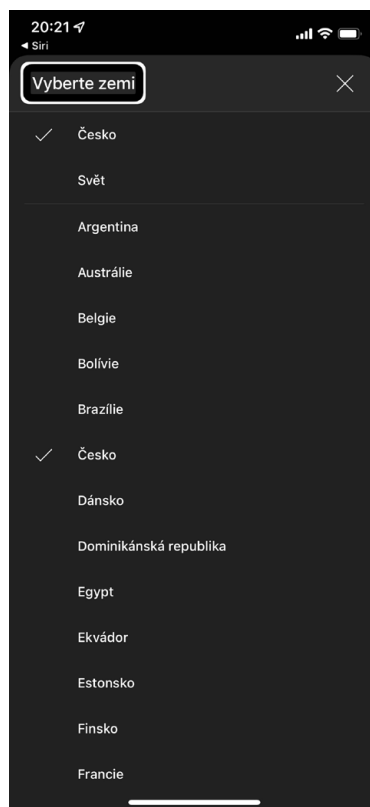
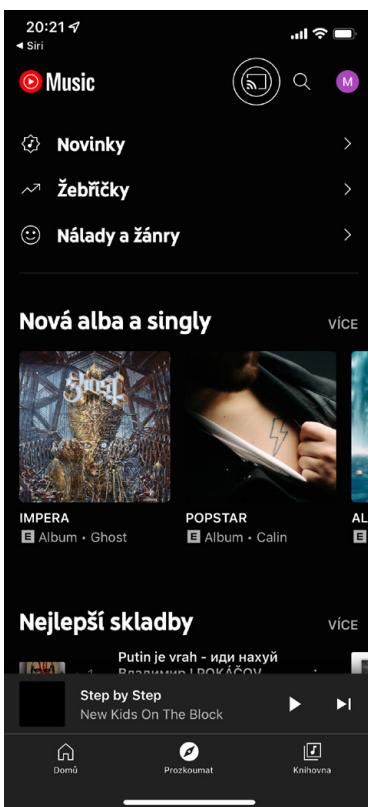
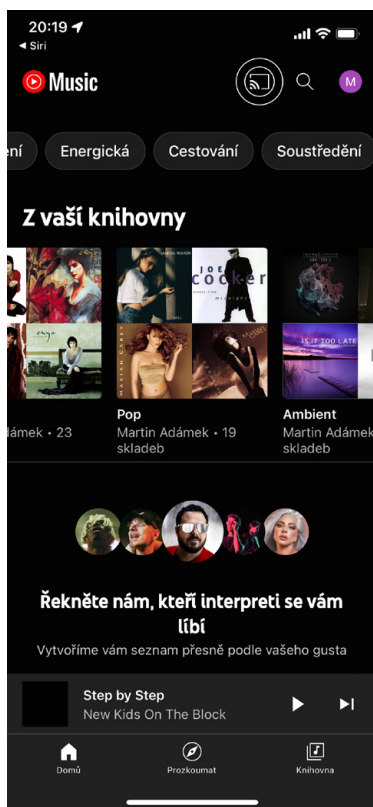

Pokud patříte k pravidelným čtenářům magazínu iPure, pak pravděpodobně víte, že patřím k těm, co rádi experimentují, co rádi zkouší nejrůznější aplikace a čas od času ve svém iPhoneu nahradí nějakou takovou aplikací některou z aplikací nativních. A přesně tohle se týkalo i Apple Music. Právě tahle placená služba byla tou první službou ze světa hudby, kterou jsem si na svém iPhoneu aktivoval. Používal jsem ji asi dva roky, a po této době jsem si řekl, že je nejvyšší čas vyzkoušet něco nového. Ne, že bych s touto službou nebyl spokojen, pár chybiček se zde však přece jen našlo. Chybičky spočívaly především ve způsobu řazení alb, a tak nějak v celkovém pohybu v aplikaci Hudba. Znovu zde připomínám, že díky svému zrakovému hendikepu používám pro ovládání všech applovských zařízení integrovaný odečítač obrazovky VoiceOver, takže z toho důvodu se mohou některá má kritéria na ovladatelnost a přístupnost lišit od kritérií uživatelů bez zrakového hendikepu. Náznornou ukázkou mohou být například nativní Fotky. Zatímco většina z vás v této aplikaci dané fotky vyhledá či všelijak uspořádá zcela hravě a během okamžiku, činit totéž pouze za pomoci VoiceOveru chce občas notnou dávku trpělivosti, vůle a sebeovládání.

Jak jsem zmiňoval již v některém z předcházejících článků, VoiceOver si ve fotkách žije zřejmě

vlastním životem a podle toho práce s fotkami vypadá. Ale s každou novou verzí iOS se situace zlepšuje a práce s fotkami se stává příjemnější. Nyní ale zpět k hudbě. S Apple Music jsem se rozloučil a druhým adeptem na přehrávání hudby v mém iPhoneu se stala aplikace Spotify. A musím říct, že tato aplikace si mě získala od samého počátku. Z mého hlediska byla mnohem přehlednější, a přesně tak nějak si představuji uspořádání uživatelského prostředí. Apple Music jsem tedy dal sbohem a jeho náhradníkem se stalo Spotify. Ano, s přechodem na Spotify sice přicházíte o určitá privilegia stran Applu, ovšem na mých miskách vah převážilo právě to mnohem přívětivější uživatelské prostředí. Ztráta možnosti sdělovat svá hudební přání Siri v HomePodu mě příliš nemrzela.

Spotify ovládám přes Siri ve svém iPhoneu či iPadu. A když ke svému přání dodám, že daného interpreta či playlist chci poslouchat právě na svém HomePodu, mé přání je splněno, já jsem tak ušetřen nastavování přesměrování v Ovládacím panelu a ztráta nějakého komfortu je tak zcela minimální. Benefitem v případě Spotify jsou navíc podcasty. Tato aplikace by se tak dala označit jako „All In One“. Nesmíme však zapomínat, že na scéně je ještě třetí hráč, a tím je aplikace YouTube Music. Je tedy nejvyšší čas, kouknout se na ni podrobněji.

YOUTUBE MUSIC – HUDBA BEZ HRANIC

Aplikaci YouTube Music registruji prakticky od jejího počátku. Díky spokojenosti se Spotify jsem však neměl potřebu ji jakkoliv testovat. V případě potřeby mi postačil YouTube. Před časem jsem však organizoval jistou párty, a na tu jsem potřeboval sestavit poněkud specifičtější playlisty. A tady jsem poprvé zaznamenal, že Spotify jistá omezení má. Ačkoliv jsou v jeho databázi miliony skladeb, úplně vše tam nenajdete. To však neplatí o starém známém YouTube, kde naopak najdete takřka vše. A jelikož já zde našel i mnou požadované skladby pro daný playlist, byl v tu chvíli YouTube Music jasnou volbou.

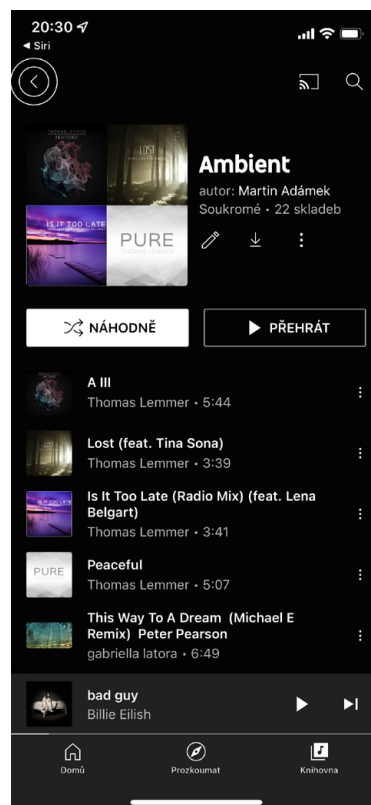
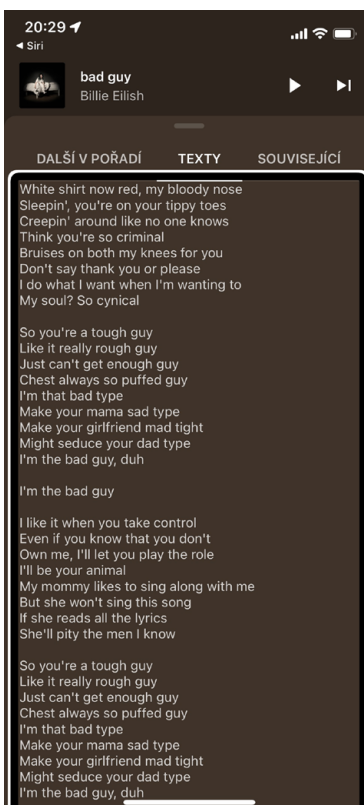
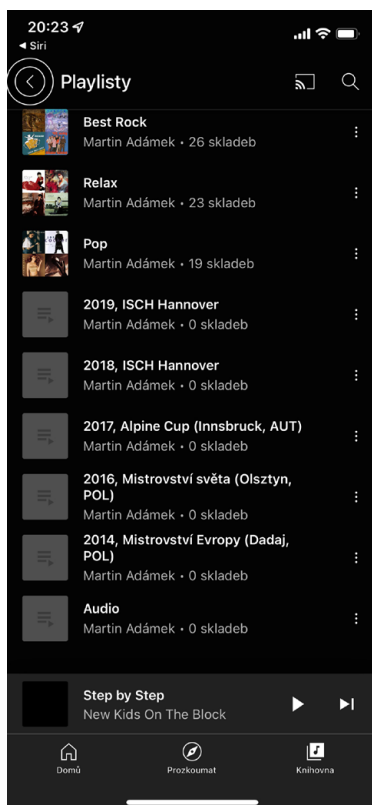
JDEME SROVNÁVAT

Základní rozhraní je obdobné jako v případě Apple Music či Spotify. I YouTube Music vám nabízí možnost přizpůsobení si nabídky hudebních žánrů na míru. Dále zde máte na výběr z celé řady přednastavených playlistů k nejružnějším příležitostem. Chcete relaxovat? Chcete cvičit? Potřebujete se na něco soustředit? Hledáte něco ideálního k běhání? Tak přesně tohle a mnohem více vám YouTube Music nabízí. Za návštěvu rozhodně stojí také záložka Prozkoumat. Zde najdete přehled nejnovějších alb a singlů z domácí i světové produkce, dále si zde můžete prohlédnout žebříčky nejposlouchanějších

singlů v jednotlivých zemích anebo zde máte na výběr z nabídky alb dle nálady a žánru. Chcete-li si sestavit playlist dle vlastního gusta, pak stačí přejít na záložku Knihovna a můžete začít.

OVLÁDÁNÍ

Budu-li na ovládání YouTube Music pohlížet opět z hlediska uživatele VoiceOveru, pak musím říct, že to není nejhorší. Poklepete-li na zvolenou skladbu, rozbalí se přehrávač a spustí se samotné přehrávání. V případě playlistů či alb si i zde můžete vybrat, zda skladby chcete poslouchat tak, jak jsou seřazeny, anebo dáte přednost náhodnému přehrávání. Každou skladbu můžete ohodnotit a zároveň zde máte možnost danou skladbu zařadit do zvoleného playlistu. Nechybí zde ani možnost zobrazit si ke každé skladbě text. Chcete-li přeskočit na další skladbu anebo si pustit skladbu předchozí, slouží k tomu určená tlačítka. Menší nevýhodou je, že chcete-li se vrátit na seznam skladeb, musíte přehrávač sbalit neboli se vrátit o krok zpět. Zde mi mnohem více vyhovuje ovládání Spotify, kde nic rozbalovat nemusíte a na skladbu stačí pouze poklepat. Vy tak během přehrávání zůstáváte stále na seznamu skladeb a můžete si vybírat, kterou skladbu si zvolíte jako následující. A samozřejmě i u YouTube Music platí, že jakmile dohraje poslední

Cenové rozdíly v případě placených tarifů nejsou mezi YouTube Music, Spotify a Apple Music příliš markantní a záleží spíše na osobních preferencích.

skladba vašeho alba či playlistu, začne YouTube Music generovat skladby, které by se svým žánrem měly podobat skladbám předchozím. Snadno se tak může stát, že si ani neuvědomíte, že to, co posloucháte, již dávno není váš playlist, nýbrž tematicky generovaný playlist YouTube. Podle mě je to docela povedená vychytávka. Ovšem nic nového, stejnou vychytávkou disponuje také Spotify, a pokud mě paměť neklame, bylo to tak i v případě Apple Music.

PLATIT ČI NEPLATIT

A nyní přichází na řadu otázka financí. Chcete-li si YouTube Music užívat bez jakýchkoliv omezení, pak si budete muset zvolit placenou variantu. V případě individuálního tarifu YouTube Premium zaplatíte měsíčně 179 Kč. Nabízí se zde však také možnost

rodinného tarifu, do něhož můžete zahrnout až 6 lidí a měsíčně vás tento tarif přijde na 229 Kč. Cenové rozdíly v případě placených tarifů nejsou mezi YouTube Music, Spotify a Apple Music příliš markantní a záleží spíše na osobních preferencích každého uživatele. Jakmile si u YouTube některý z placených tarifů aktivujete, máte první měsíc zdarma a daná částka se vám strhne až k zúčtovacímu dni následujícího měsíce. Zjistíte-li během zkušebního měsíce, že YouTube Music vám nepřináší to, co jste očekávali, účet můžete zrušit a žádné peníze vám strženy nebudou.

NENÍ VÍTĚZE

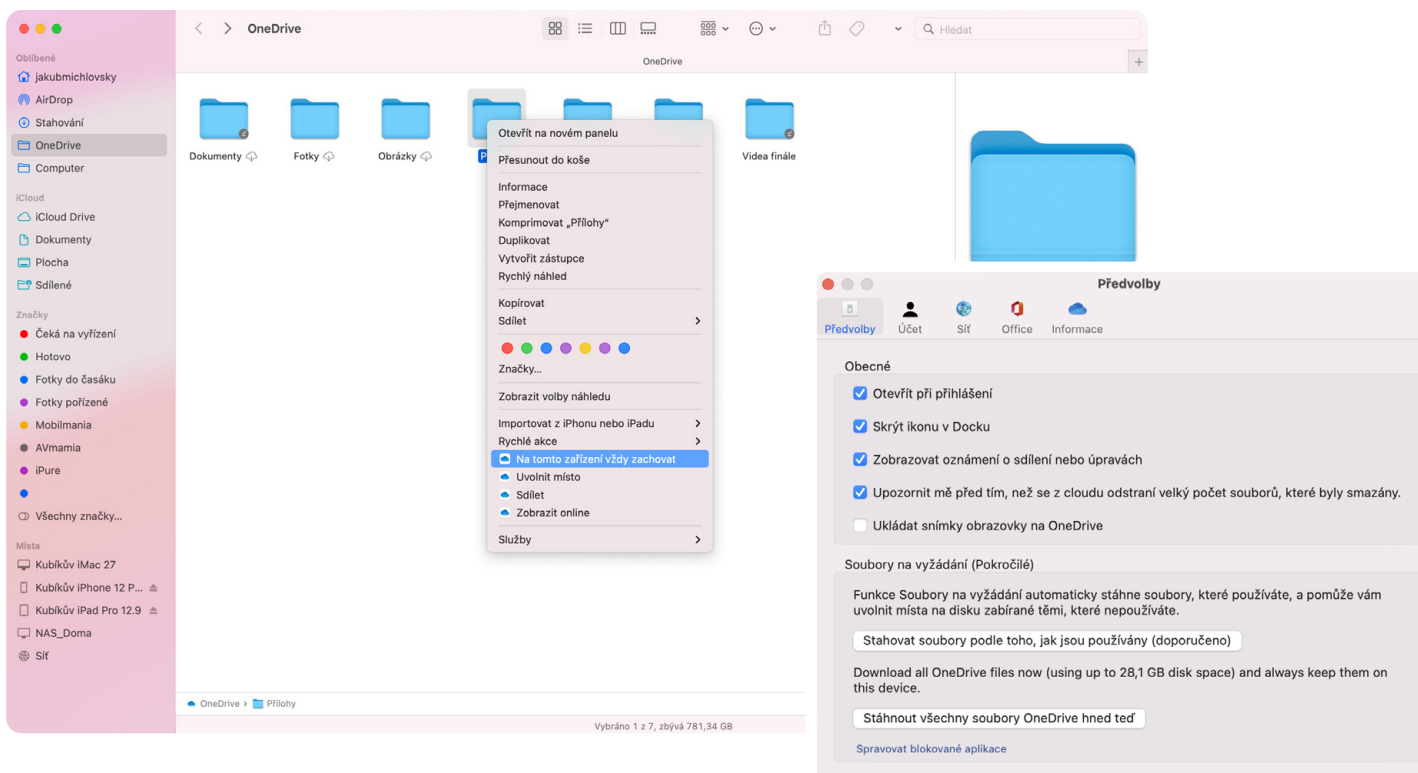
Určit, která ze zde zmiňovaných aplikací je nejlepší, si rozhodně netroufám. Nelze nezmínit, že tuto trojici bychom mohli doplnit o další streamovací službu, kterou je Tidal. Ten jsem zatím nevyzkoušel, takže nemohu soudit. Obdobnou diskusi bez vítěze bychom mohli vést v případě služeb Apple TV+, Netflix či HBO Max. I zde má každý své argumenty pro obhajobu vybrané služby. U mě je to tak, že z hlediska přístupnosti vítězí Spotify, z hlediska hudební nabídky je to YouTube Music. Nepochybuji však o tom, že řada z vás je názoru zcela opačného. Buď jak buď – hlavně, pokud si každý najde me to své.

Využijete **OneDrive**?

Návod ■ Jakub Michlovský

Cloudových úložišť existuje celá řada, můžete využívat iCloud, který je pro applisty asi nejlogičtější krokem, existuje také Dropbox, či Disk Google a svůj cloud má pochopitelně také Microsoft. Hned udělám pořádek v názvosloví, slovem cloud v rámci tohoto článku myslím primárně úložiště vašich souborů, protože formálně správně má cloud daleko větší pole působnosti.

Velkou výhodou OneDrive je jeho obrovská podpora napříč zařízeními. Do Windows je OneDrive přímo integrován a funguje zde pochopitelně nejlépe. Přístup je dále možný i z macOS, kde ale inženýři v posledních verzích háží uživatelům klacky pod nohy, a zapomenout nesmím ani na mobilní systémy iOS, iPadOS a pochopitelně také Android. Jediné, co potřebujete, je ona aplikace a účet od Microsoftu, který už možná máte založený kvůli Xboxu, Outlook.com nebo třeba předplatnému Microsoft 365.

AŽ 1 TB MÍSTA V BALÍKU S OFFICE

Základní verze, kde máte 5 GB místa, je zcela zdarma; Microsoft tedy volí podobný přístup jako třeba Google, Apple nebo Dropbox. Druhou variantou je 100 GB prostoru za 49 Kč měsíčně. A pak je 1 TB plán, který už je ale svázaný s předplatným Microsoft 365, a ten stojí 1 899 Kč za rok, případně je možné si přikoupit další 1 TB místa za 249 Kč měsíčně. Nicméně tady je třeba počítat s tím, že v rámci Microsoft 365 primárně platíte za kompletní balík Office až na pět zařízení a ten 1 TB místa v „obláčku“ je vlastně tak trochu navíc. Osobně si platím Microsoft 365, protože musím být kompatibilní se zbytkem světa a snaha o používání Pages se u mě většinou zvrhla v průšvih.

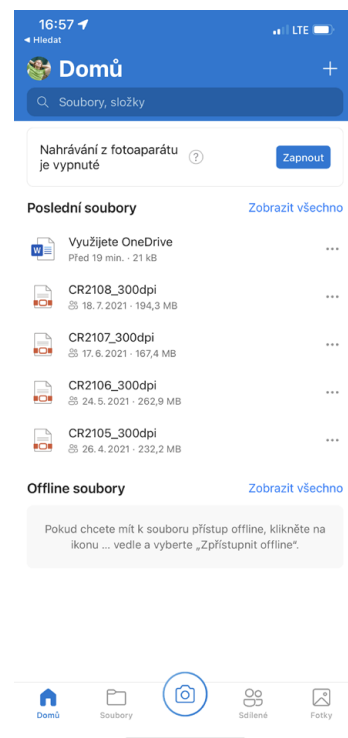
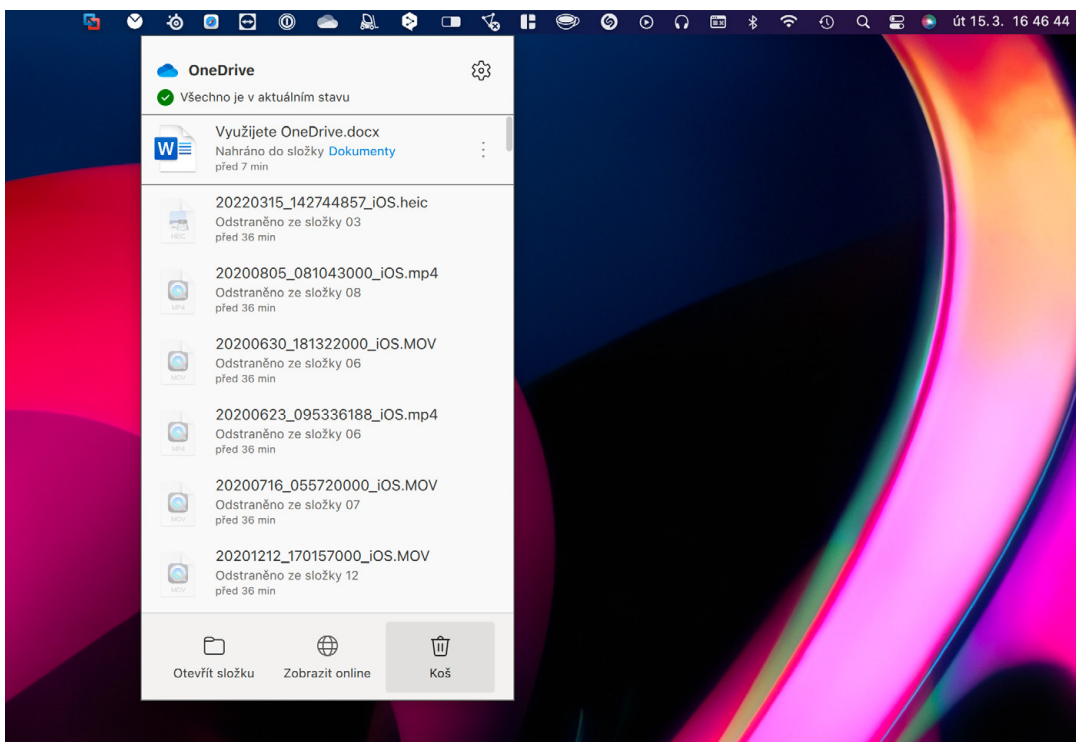
Do iOS a iPadOS dostanete aplikaci klasicky přes App Store. Na macOS je situace trochu jiná, pokud

chcete používat jen aplikaci OneDrive, tak ji stáhněte z Mac App Store a o nic se nestarejte. Jestli máte Microsoft 365 a tím pádem i balík Office, je lepší si jej stáhnout ze stránek Microsoftu, kde spravujete své předplatné. Součástí je totiž aplikace, která řeší aktualizace jak Office, tak i OneDrive. Máte tedy přístup k novinkám i bezpečnostním záplatám. Přes Mac App Store je totiž třeba, aby aplikace prošla schvalovacím procesem Applu, což může trvat i několik dní. Každopádně jen kvůli samostatné aplikaci OneDrive si asi zbytečně nekomplikujte život.

KDYŽ CLOUD NEZABÍRÁ MÍSTO NA DISKU

Aplikace OneDrive pro Mac se po spuštění ukáže klasicky v řádku nabídek u hodin, kde můžete zkontrolovat, že jsou všechny vaše soubory synchronizované a tím pádem zálohované na cloud. Zároveň se zde dostanete také do nastavení aplikace.

V první řadě je třeba říct, že OneDrive prošel v posledních měsících docela zásadní změnou, která se Microsoftu úplně nepovedla. Původně byla ve vašem domovském adresáři složka OneDrive, jejíž obsah byl uložen na všem disku a synchronizoval se s cloudem. Pokud jste tedy na webu vytvořili složku a nahráli do ní 50 GB dat, tak se tato složka synchronizovala, stáhla a zabrala na všem disku v Macu 50 GB dat. Pro úplnost je třeba dodat, že už dlouhou dobu dovoluje OneDrive

některé složky nesynchronizovat, takže můžete naši hypotetickou 50GB složku mít na webu, ale neuvidíte ji v Macu, nezabírá místo, ale ani s ní nemůžete pracovat.

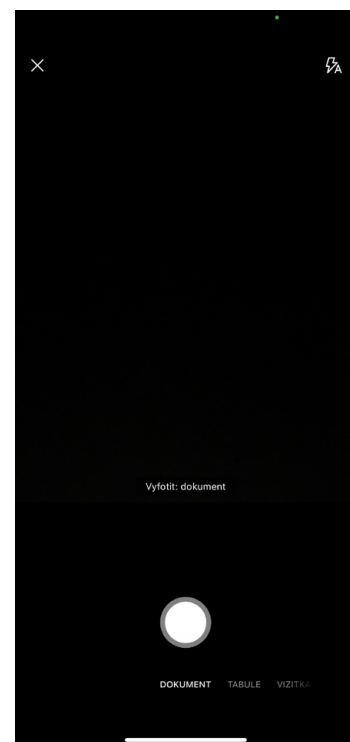
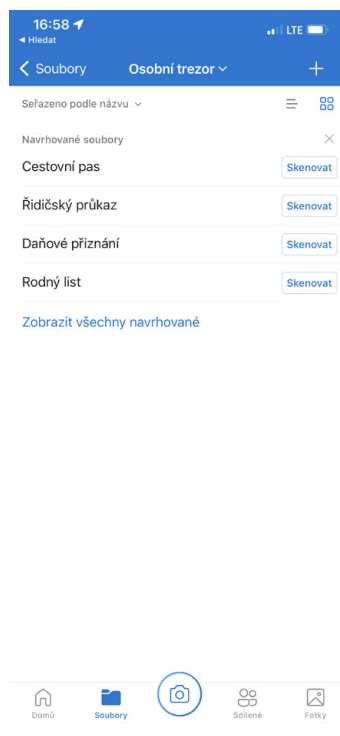
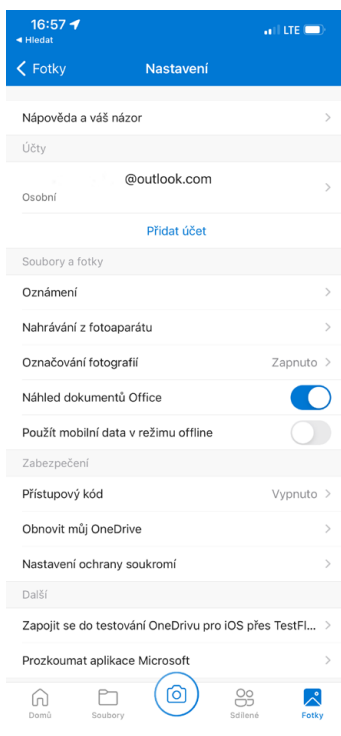
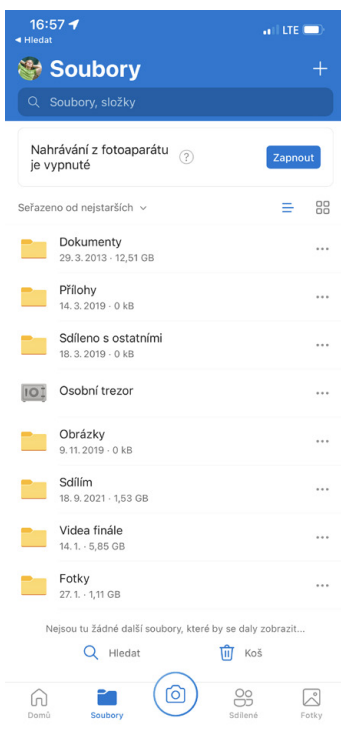
Microsoft se rozhodl pro změnu a přinesl na Mac funkci, která už na Windows funguje dlouhou dobu, tedy možnost nemít své soubory fyzicky uložené na disku. Funguje to tak, že OneDrive už není složka ve vašem domovském adresáři, ale ukládá se někde do Library a vy pak ve svém adresáři vidíte jen zástupce. Proč se takto Microsoft rozhodl, opravdu netuším, ale možná to má v uživatelích více vzbuzovat dojem, že jde o jakýsi síťový disk a ne něco, co je ve vašem Macu. Nicméně, ve Finderu vidíte soubory, které nejsou na vašem disku, ale jen v cloudu. Pokud s nimi pracujete v rámci OneDrive, nemusí se ani stahovat. Klidně můžete zkopírovat hromadu videí do nějaké složky, všechno se stane v cloudu, vy ve Finderu uvidíte zkopírovaná videa, ale na všem disku žádné kopírování neproběhne. Přirozené je nutno být on-line. Pokud ale video otevřete, tak se pochopitelně stáhne, stejně tak, pokud nějaký soubor přesunete mimo OneDrive. Pak je třeba jej stáhnout, aby s ním mohl Mac pracovat.

Pokud máte stolní počítač neustále připojený k internetu, je docela fajn šetřit místo na disku a mít ten 1 TB skutečně v cloudu. Nicméně ono to není zase tak veselé, jak by se mohlo zdát. Hned

po nasazení této novinky se totiž stalo to, že aplikace nechala všechna data jen v cloudu a nic na disku. Toto je totiž výchozí stav, kdy aplikace stahuje data na disk až podle toho, jak je používáte. Případně si musíte manuálně pravým kliknutím na složku vyžádat, že ji chcete mít k dispozici off-line. Druhou volbou je mít všechno stažené na disku a pak případně zase pravým klikem na konkrétní složku vyberete, že chcete uvolnit místo na disku a že ji chcete mít jen on-line. Bohužel neexistuje žádná možnost, jak na jednom místě rozdělit své složky na OneDrive a určit, že tato má být vždy dostupná off-line a tato zase jen on-line.

Po nasazení tak uživatelé přišli o svá data uložená na disku, ta zůstala jen v cloudu a bylo nutné je znovu stáhnout. Což potěší třeba u notebooku, když zrovna nejste na Wi-Fi. Microsoftu také docela dlouho nefungovalo přepínání, že složku chcete mít přístupnou off-line, a bylo nutné všechny soubory v ní manuálně otevřít, aby se všechno stáhlo. Tohle se naštěstí už podařilo opravit a teď OneDrive funguje, jak má.

S tímto přístupem se pojí ještě jedna specialita, pokud z OneDrive smažete složku, tak se neobjeví v koši macOS, ale najdete ji v koši OneDrive, odkud je možné soubory zase obnovit. A super je, že přímo z Finderu je možné soubory také sdílet, buď jen vygenerujete odkaz, který pošlete dál, případně

přímo zadáte mailly kolegů, kteří pak mohou do souborů i zapisovat atd.

ŘIDIČÁK A OBČANKA V APLIKACI

Mobilní aplikace pro iOS (samozřejmě i pro iPadOS) vám dovolí pracovat se soubory v cloudu, tady už se pochopitelně pracuje s tím, že je všechno on-line a vy sami si určujete, které složky chcete mít v zařízení uložené pro off-line přístup. Soubory je možné kopírovat, mazat atd. Což upřímně není nic překvapivého.

Někoho možná zaujme možnost zálohování fotek a videí z iPhone. Tady ale pozor, zálohuje se jen jednosměrně, takže se nahrávají všechny snímky, a když posléze nějaké fotky z iPhone smažete, zůstanou na OneDrive i nadále zálohované a musíte je smazat ručně. A obráceně, když smažete fotku z OneDrive, nijak se to neprojeví v iPhone.

Já musím pochválit možnost skenování dokumentů do PDF, které se pak automaticky zálohuje a vy s nimi pak můžete dále pracovat třeba v OneNote a dalších aplikacích. Samozřejmostí je možnost zarovnat dokument, oříznout jej, případně i přidat nějaké poznámky atd.

Moc se mi líbí funkce Osobní trezor, což je speciální složka (bohužel zcela nelogicky nedostupná na macOS), do které se dostanete jen přes heslo, PIN, či třeba Face ID. Je tedy zabezpečená zcela separé. Tady můžete mít uložené třeba váš řidičák, občanku a další citlivé dokumenty. Ale klidně zde můžete

mít zcela vlastní složky a vlastní dokumenty. Prostě cokoli, co je třeba mít nějak více zabezpečené.

PROČ MÍT ONEDRIVE A CO MU JEŠTĚ CHYBÍ?

Osobně mám OneDrive opravdu rád a využívám jej daleko více než iCloud Drive. Potřebuji totiž mít synchronizaci mezi Mac a PC. V rámci Microsoft 365 mám 1 TB místa, což je hromada prostoru, který mi snad bude ještě nějakou dobu stačit. Nejlepší je ale to, že Word, Excel a další aplikace z balíku Office na OneDrive přímo ukládají, dokumenty tedy píšou rovnou do cloudu a mohu plynule přecházet mezi iPadem, Macem a PC. Když vypadne proud, najdu na druhém zařízení dokument přesně v tom stavu, v jakém jsem jej měl naposledy. Líbí se mi snadné sdílení souborů i možnosti mobilní aplikace.

Mám ale pochopitelně i několik výtek: aplikace pro macOS stále tahá za kratší konec, nemohu se podívat do trezoru, kromě ručního přístupu není možné nijak rozumně nastavit, které složky mají být přístupné on-line, a které off-line. Ocenil bych také možnost nějak pracovat s vytvořenými odkazy, které mají neomezenou trvanlivost. Pokud tedy někomu pošlete link na fotku, dostane se k ní i za pět let. A nic moc se s tím nedá dělat. Bylo by super, kdyby se Microsoft inspiroval třeba u Zoneramy od Zoneru, která práci s odkazy zvládá na jedničku.

Moft Snap-on

Držák, stojánek
a peněženka pro váš
iPhone v jednom

Recenze ■ Michal Rada

S příchodem MagSafe jsme se všichni těšili na zajímavá příslušenství a gadgety. To nejšílenější, co jsem zatím pro MagSafe viděl, je „přicvakávací“ nákupní taška na iPhone. Dnes se ale podíváme na o něco praktičtější příslušenství a tím je trojkombinace držáčku, stolního stojánu a magnetické peněženky. A hned zkraje musím přiznat, že mě tenhle kousek opravdu nadchnul a používám ho denně.

Peněženky Magsafe se už u jablíčkářů docela usadily a i přes to, že asi nikdo, kdo má Apple Pay, nenosí u sebe platební kartu, třeba na takové doklady v běžném formátu platební karty se to nepochybně hodí. A to vůbec nemluvíme o těch všech vstupních kartách do budov a kanceláří (a pomalu i na záchod). Plastové karty jsou tu bohužel stále s námi a asi se jich ještě nějaký ten pátek nezbavíme. Právě proto jsou tu různé magnetické peněženky. Kromě originálů od Apple, které umí i leccos chytrého, je tu hromada více či méně kvalitních klonů.

Se stojánky na mobily a s takzvanými pop-clipy nebo pop-sockets se roztrhl pytel před několika lety, když mobilní telefony a zejména vlajkové modely začaly být prostě tak krásné, že jste jejich kouzlo nechtěli kazit nějakým krytem. A pak samozřejmě také proto, že dnešní mobil už díky kvalitním a dostatečně velkým displejům může sloužit doslova jako kapesní kino. No jo, ale držet mobil tři hodiny v ruce, abyste se podívali na film, to přece jen není moc pohodlné. A proto se objevily

různé kryty se stojánky anebo samostatné stojánky. Bombou pak byl třeba Sleekstrip, což je nalepovací držáček na mobil, díky kterému už vám nevypadne z ruky, protože si do něj zaháknete prsty a on vám nespadne na zem, navíc slouží jako stojánek.

STOJÁNKOVÝ HATTRICK OD MOFTU

Když jsem vlastnil starší iPhone, který neměl Magsafe, používal jsem právě SleekStripp. I venku po cestě stačilo zaháknout prsty pod tenký proužek a hurá, mobil držel v dlani jako přibitý. A pak přišel můj iPhone 13 Pro a velké stýskání po SleekStripu, který byl u mobilu s MagSafe samozřejmě nepoužitelný. A protože s sebou nosím také docela dost různých vstupních karet, podpisových karet, hlasovacích karet, no zkrátka jsem obvykle samá karta, velice rychle jsem přišel na chuť magnetickým peněženkám. Óch, to by bylo skvělé, kdyby někdo vymyslel pokračovatele SleekStripu pro moderní telefony...

A on se někdo takový opravdu našel. Firmu Moft možná znáte podle neviditelného nalepovacího

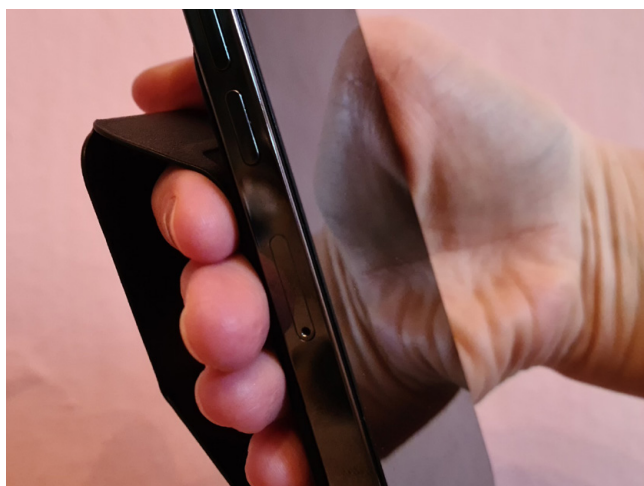
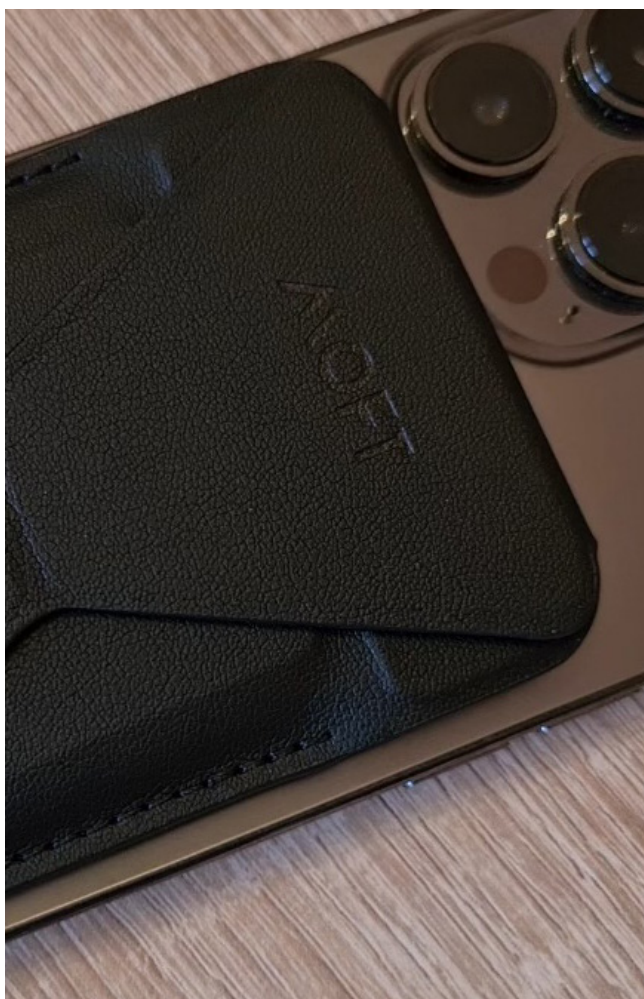
stojánku na notebook, kterým si z notebooku uděláte ergonomicky zvednutou klávesnici, ostatně jsme o něm také psali recenzi. Tahle firma vyrábí i další různé nalepovací stojánky nebo třeba nemagnetické protiskluzné podložky. Teď přišla se zdánlivě šíleným nápadem, tak šíleným, že jsem to prostě musel hned vyzkoušet. Snap-on je magnetická peněženka s podporou MagSafe, ovšem umí toho daleko víc.

Konstrukčně jde o velice jednoduchý nápad, jak už jsme si u Moftu zvykli. Jde o peněženku s magnety na obou stranách, tedy jak na zadní straně, která se pomocí MagSafe připlácne k mobilu, tak i na přední straně. Proč jsou magnety i vepředu? Protože nad peněženkou jsou ještě speciálně tvarované kovové destičky, které z této trochu obtloustlé peněženky dělají právě i stojánek. Jako kdybyste na peněženku měli ještě takové široké poutko, no a právě to poutko z toho dělá ještě navíc i držák do ruky. Konstrukce je bytelná, jde o pevné destičky zatavené do umělého materiálu – něco mezi umělou koženkou a takovou pseudotextilní úpravou. Na dotyk je to tedy příjemné a ruka se v tom nepotí. Hned na první

pohled je poznat, že je to i omyvatelné a že se to bude dobře udržovat. Což je fajn, protože se Snap-on naučíte nosit na mobilu skoro pořád. Stojánek z peněženky uděláte jednoduše tak, že posunete záda, a tím v nich vytvoříte jakýsi trojúhelníkový prostor, který se magneticky zacvakne. Na zadní straně mobilu tak máte lehkou, ale skvěle držící konstrukci, která jej udrží na stole jak na výšku, tak na šířku. Ideální pro koukání na videa, sledování filmů, nebo i čtení. V režimu na výšku pak můžete sledovat virtuální videa, nebo si třeba číst dokumenty. S trochou šikovnosti a jemnosti se pak mobil na stojánek dá i dotykově ovládat. Skvěle také je, že pro otočení na šířku či na výšku nemusíte nic přetáčet a nastavovat, prostě to celé jen vezmete, otočíte a položíte na stůl. Primitivní, ale účinné, jak praví filmová klasika.

HOLDER NA RUKU

Stojánek jsme si tedy probrali a teď k tomu podle mě zajímavějšímu použití. Tím je totiž takzvaný holder – držák na ruku. To je mechanismus pro případ,

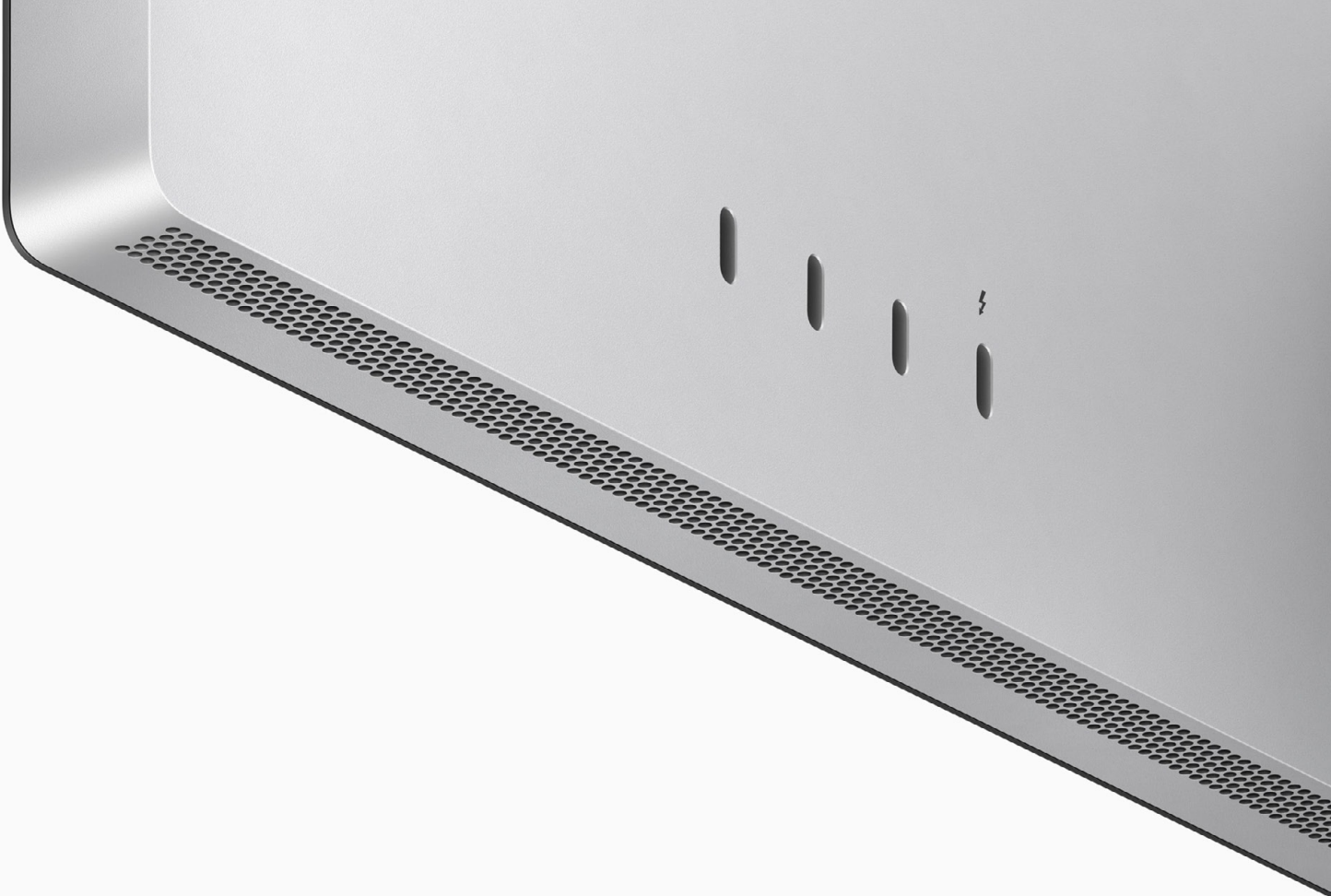

když chcete mobil držet v ruce a zároveň mít jistotu, že vám nevypadne. Zejména u nejnovějších třináctek Pro anebo Max je držení jen tak v ruce už dost na pováženou a spousta lidí vnímá určitou nejistotu a obavy. No, a když jste ještě k tomu takové střevo jako já a navíc nechcete krásný design telefonu hyzdit krytem, na průšvih je zaděláno. S holderem se ale bát nemusíte. Aby vám mobil nevyklouzl, zaháknete si ho na dlani tak, že dva nebo tři prsty zasunete pod již zmíněné pevné poutko na zádech peněženky. Díky brutálně silným magnetům to drží jak přilepené. Ideální jak pro ovládání telefonu jednou rukou, ve které ho zároveň chcete držet, tak pro situace, kdy v jedné ruce držíte mobil a druhou ho ovládáte. Máte jistotu v ruce a víte, že mobil drží magnety natolik pevně, že se ani nehne. Takže teď už nic nebrání tomu používat mobil třeba i při chůzi po chodníku.

Přesto že je Snap-on určen primárně pro iPhone s MagSafe, jeho magnety jsou opravdu velice silné, a tak drží třeba i na novějším Samsungu, který sice MagSafe nemá, ale podporu pro magnetické uchycení

Díky brutálně silným magnetům to drží jak přilepené. Ideální pro jisté ovládání telefonu jednou rukou. Magnety mobil drží tak pevně, že se ani nehne.

k pouzdru ano. Samozřejmě to není tak stoprocentně pevné a nehybné jako na iPhone, ale použitelné to je. Já jsem si koupil hned dva a na každém ze svých mobilů mám jeden. Tuhle vychytávku můžu opravdu doporučit z vlastní zkušenosti. Používám ji jako držák na ruku i jako stojánek. Sice se na videa pocho-pitelně nedívám, ale práce s mobilem zvednutým ve stojánek na stole je prostě fajn a tohle je zatím ten nejuniverzálnější stojánek, jaký jsem kdy viděl. A popravdě řečeno, alespoň dle mého názoru, jde o velice originální využití MagSafe.

NEXT →